

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๑) และ ข้อ ๑๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ว่าด้วย การบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓ ออกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน

“ครึ่งปีแรก” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม

“ครึ่งปีหลัง” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ถึงวันที่ ๓๐

กันยายน

“ครึ่งปีที่แล้วมา” หมายความว่า ระยะเวลาครึ่งปีแรกหรือครึ่งปีหลังที่ผ่านมาแล้วแต่กรณี

“การเลื่อนขั้นค่าจ้าง” หมายความว่า การสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับค่าจ้างในขั้นที่สูงขึ้นเพื่อตอบแทนความต้องการความชอบที่ผู้ปฏิบัติได้ปฏิบัตามาในรอบครึ่งปีที่แล้วมา

ข้อ ๕ การเลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยให้อธิการบดีเป็นผู้สั่งเลื่อนค่าจ้าง โดยหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนค่าจ้างให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้ และให้นำผลการประเมินการปฏิบัติราชการมาประกอบการพิจารณา

ข้อ ๖ กำหนดวงเงินที่ใช้ในการเลื่อนค่าจ้างในอัตรา้อยละ ๔ ของจำนวนค่าจ้างรวมของพนักงานมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณนั้นๆ หากปีงบประมาณใด จะเพิ่มหรือลดวงเงินที่กำหนดไว้ให้เสนอ ก.บ.ม. เพื่อพิจารณา

ข้อ ๗ การเลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เลื่อนปีละสองครั้ง ณ วันที่ ๑ ตุลาคม และวันที่ ๑ เมษายน ของปีงบประมาณนั้นๆ โดยให้เป็นไปตามฐานในการเลื่อนค่าจ้างตามบัญชีแบบท้ายประกาศนี้

การเลื่อนค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละคน ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ให้คำนวณจากเงินค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยคนนั้น ณ วันที่ ๑ กันยายน ของปีงบประมาณที่ผ่านมา คูณกับอัตรา้อยละที่ได้รับการเลื่อนค่าจ้าง แล้วนำผลที่ได้ไปรวมกับเงินค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยคนนั้น ณ วันที่ ๑ กันยายน ของปีงบประมาณที่ผ่านมา จึงได้เป็นผลการเลื่อนค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละคน

การเลื่อนค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละคน ณ วันที่ ๑ เมษายน ให้คำนวณจากเงินค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยคนนั้น ณ วันที่ ๑ มีนาคม คูณกับอัตรา้อยละที่ได้รับการเลื่อนค่าจ้าง แล้วนำผลที่ได้ไปรวมกับเงินค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยคนนั้น ณ วันที่ ๑ มีนาคม ของปีงบประมาณที่ผ่านมา จึงได้เป็นผลการเลื่อนค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละคน

ข้อ ๘ ผลการเลื่อนค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละคนในแต่ละครั้ง ให้มีการแจ้งผลการเลื่อนค่าจ้างให้พนักงานมหาวิทยาลัยทราบเป็นข้อมูลแต่ละบุคคล ประกอบด้วย

- (๑) อัตรา้อยละที่ได้รับการเลื่อน
- (๒) จำนวนเงินที่ได้รับการเลื่อน
- (๓) ค่าจ้างที่พึงได้รับเมื่อได้รับการเลื่อนตามผลการเลื่อนค่าจ้าง

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดที่ไม่ได้รับการเลื่อนค่าจ้าง ให้แจ้งเหตุผลที่ไม่ได้เลื่อนค่าจ้างให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๙ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนค่าจ้างในแต่ละครั้ง ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในครึ่งปีที่แล้วมา มีผลการประเมินการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าระดับพอใช้ โดยมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

(๒) ในครึ่งปีที่แล้วมา ต้องไม่ถูกลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ในครึ่งปีที่แล้วมา ต้องไม่ถูกพักราชการนานเกินกว่า ๒ เดือน

(๔) ในครึ่งปีที่แล้วมา ต้องไม่ขาดราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) ในครึ่งปีที่แล้วมา ต้องได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๔ เดือน หรือได้ปฏิบัตราราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๔ เดือนก่อนถึงความตาย

(๖) ในครึ่งปีที่แล้วมา สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาฝึกอบรม ตุจาน หรือปฏิบัตริการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ต้องมีเวลาปฏิบัตริการไม่น้อยกว่า ๔ เดือน .

(๗) ในครึ่งปีที่แล้วมา สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ลาติดตามคู่สมรสไปปฏิบัตริการหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศ ต้องมีเวลาปฏิบัตริการไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

(๘) ในครึ่งปีที่แล้วมา ต้องไม่ลาป่วยและลาภิจกรรมกันเกิน ๙ ครั้ง หรือมาทำงานสายเกิน ๙ ครั้ง

(๙) ในครึ่งปีที่แล้วมา ต้องมีเวลาปฏิบัตริการโดยมีวันลาไม่เกิน ๒๓ วัน แต่ไม่รวมถึงวันลาตาม (๖) หรือ (๗) และวันลาดังต่อไปนี้

ก. ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีชั้นญ์ ณ เมืองเมกะะ ประเทศชาอดิอาระเบีย เฉพาะเวลาที่มีสิทธิ์ได้รับค่าจ้างระหว่างการลาตามกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน

ข. ลาคลอดบุตรไม่เกิน ๙๐ วัน

ค. ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราวรวมกันไม่เกิน ๓๐ วันทำการ

ง. ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะปฏิบัตริการตามหน้าที่หรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากการปฏิบัตริการตามหน้าที่

จ. ลาพักผ่อน

ฉ. ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือลาเข้ารับการเตรียมพล

ช. ลาไปปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ

การนับจำนวนวันลาสำหรับการลาป่วยและลาภิจกรรมตัว ให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ ๑๐ ในการพิจารณาเลื่อนค่าจ้าง ให้นำข้อมูลการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและข้อควรพิจารณาอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๑ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดเลื่อนตำแหน่ง ย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่งหรือหน้าที่ ไปช่วยปฏิบัตริการงานอื่นหน้าที่หรืองานพิเศษอื่นใด หรือลาไปปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ ให้นำผลการประเมินการปฏิบัตริการของผู้นั้นทุกตำแหน่งและทุกแห่งมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๒ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ หรือถูกสั่งให้ไปทำการใดซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับมาปฏิบัตริการ ให้อธิการบดีพิจารณาสั่งให้มีการเลื่อนค่าจ้างย้อนหลังไปในแต่ละปีที่ควรจะได้เลื่อน

ข้อ ๑๓ คณานตามผลการประเมินการปฏิบัติราชการ เพื่อเลื่อนค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัย กำหนดให้มี ๕ ระดับดังนี้

(๑) ระดับดีเด่น	คณานร้อยละ ๙๐ – ๑๐๐
(๒) ระดับดีมาก	คณานร้อยละ ๘๐ – ๘๘.๘๘
(๓) ระดับดี	คณานร้อยละ ๗๐ – ๗๘.๘๘
(๔) ระดับพอใช้	คณานร้อยละ ๖๐ – ๖๘.๘๘
(๕) ระดับต้องปรับปรุง	คณานต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

ข้อ ๑๔ การคำนวณวงเงิน ที่ใช้เลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย ให้คำนวณจากค่าจ้างรวมณ วันที่ ๓๐ กันยายนของปีงบประมาณที่ผ่านมา

ข้อ ๑๕ กำหนดวงเงินที่ใช้เลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยในแต่ละครั้ง ให้ใช้งานไม่เกินร้อยละ ๒ ของวงเงินที่คำนวณได้ตามข้อ ๑๔

ร้อยละการเลื่อนค่าจ้างตามผลการประเมินการเลื่อนค่าจ้าง ให้มีทศนิยม ๒ ตำแหน่ง ในกรณีที่มีเศษทศนิยม ๓ ตำแหน่งและหลักร้อยมีค่าตั้งแต่ ๐.๐๐๕ ขึ้นไปให้ปัดขึ้น และเศษต่ำกว่า ๐.๐๐๕ ให้ปัดลง

ข้อ ๑๖ การพิจารณางานที่ใช้ในการเลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย ให้แยกงงานเป็น ๓ กลุ่มได้แก่

- (๑) กลุ่มตำแหน่งบริหาร
- (๒) กลุ่มตำแหน่งวิชาการ
- (๓) กลุ่มตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

ให้อธิการบดีเป็นผู้บริหารวงเงิน ทั้งนี้ให้ใช้เลื่อนค่าจ้างภายในวงเงินของแต่ละกลุ่มก่อน หากวงเงินงบประมาณของกลุ่มใดมีเหลือ อาจกลุ่มยังเงินค่าจ้างให้กลุ่มนี้ได้

ข้อ ๑๗ การเลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย ไม่ให้ใช้วิธีการหารเฉลี่ยเพื่อให้พนักงานมหาวิทยาลัยทุกคนได้รับการเลื่อนค่าจ้างในอัตราร้อยละเท่ากัน หรือได้รับยอดเงินที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน ทั้งนี้การคำนวณเงินสำหรับการเลื่อนค่าจ้าง ถ้ามีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเป็นสิบบาท

ข้อ ๑๘ อธิการบดีจะนำเหตุที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ได้ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา มาเป็นเหตุในการไม่พิจารณาเลื่อนค่าจ้างให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นไม่ได้

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ได้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลุ่ๆ โหะ และเป็นการถูกลงโทษจากการกระทำความผิดเดียวกัน ถ้าถูกสั่งไม่เลื่อนค่าจ้างมาแล้ว เพราะเหตุที่ถูก

ลงโทษทางวินัยหรือถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษ อธิการบดีจะสั่งไม่เลื่อนค่าจ้างซ้ำอีกรังหนึ่ง เพราะเหตุจากการกระทำความผิดเดียวกันไม่ได้

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ผลการพิจารณาโทษทางวินัยหรือโทษทางอาญาที่ถึงที่สุดแล้ว มีผลทำให้การเลื่อนค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้ อธิการบดีมีอำนาจพิจารณาเลื่อนค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นเสียใหม่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้

ข้อ ๒๑ ในครึ่งปีที่แล้วมาถ้าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้เลื่อนค่าจ้างแต่ผู้นั้นถึงแก่ความตายก่อนหรือในวันที่ ๑ เมษายน หรือวันที่ ๑ ตุลาคม ให้อธิการบดีสั่งเลื่อนค่าจ้างให้ผู้นั้น

ข้อ ๒๒ ถ้าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนค่าจ้างตามข้อ ๙ แต่อธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุผลที่สมควรเลื่อนค่าจ้างให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้น ให้อธิการบดีนำเสนอ ก.บ.ม. พร้อมด้วยเหตุผลเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะราย ถ้า ก.บ.ม. เห็นชอบจึงจะสั่งเลื่อนค่าจ้างได้

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ประกาศฉบับนี้มิได้กำหนดรายละเอียดและวิธีการเกี่ยวกับการเลื่อนค่าจ้าง พนักงานมหาวิทยาลัยไว้ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษางานให้เป็นไปตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามประกาศนี้ ในกรณีที่มีปัญหาจากการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้อธิการบดี เป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด การวินิจฉัยชี้ขาดของอธิการบดีถือเป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ ในวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ กรณีค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใด มีจำนวนสูงกว่าจำนวนค่าจ้างสูงสุดในระดับนั้น และพนักงานมหาวิทยาลัยอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้รับการเลื่อนค่าจ้าง ให้คงค่าจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นไว้เท่าเดิม และให้จ่ายเป็นค่าตอบแทนพิเศษราย ๖ เดือน จนกว่าจะได้รับการเลื่อนระดับ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(รองศาสตราจารย์สุวิทย์ วงศ์บุญมาก)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร